

Telo, duh in duša

18.7.1870 [Skrivnosti življenja](#)

Te tri besede so pogostokrat omenjene v Mojih sporočilih in vi že imate predstavo o pojmih "telo", "duh" in "duša" in kaj ti pomenijo na splošno in v posebnem duhovnem smislu.

Ker pa v vseh Mojih besedah leži neskončnost in se vedno iz njih lahko izvleče nekaj novega, duhovnega, bomo iz omenjenih besed poskušali izločiti še drug pomen, ki je lahko prav tako pomemben kakor predhodni, ali pa je še celo globji in še bolj vzvišen.

Ker je Moje poučevanje vedno podano korak za korakom, pojasnilo telesa ali materije, ali o duhovih ujetih v njej ali o Mojih mislih in idejah zgoščenih v materiji, ustreza vaši prejšnji sposobnosti razumevanja. Sedaj ko ste postali zrelejši in ste globlje pogledali v skrivnosti Mojega stvarstva, vam bom osvetil besedo "telo" iz drugačnega vidika in vam na ta način odprl novo polje razsvetljenja vaše duše in ohranjanja vašega duha. Iz tega lahko vidite, da čeprav ponavljam besede, ki so bile predhodno uporabljene in razložene, lahko vedno najdem nove zorne kote, ne glede na prejšnja tolmačenja, da bi lahko v tem predmetu odkrili nova čudesa in nove dokaze Moje ljubezni in modrosti. Prav zares, če bi hotel, bi lahko še tisočkrat obrnil posamezno besedo in bi vedno znova prikazal nove podobe vašim presenečenim očem. Toda k stvari.

Kot sem vam razkril v predhodnih sporočilih, je "telo" bilo vedno istovetno z "materijo" in pokazal sem vam da v materiji v resnici ni nič materialnega, temveč le zvezano duhovno. Ali pa sem vam povedal, da je materija sestavljena iz Mojih zgoščenih misli in idej, ki ostanejo materija in telo tako dolgo, dokler ne umaknem Svojih misli in idej, ki so vsebovane in utelešene v njiju.

Vsa ta tolmačenja so pravilna, prvič, ker označujejo tisto, kar je resnično in drugič, ker sem bil jaz tisti, ki vam jih je podal. Vendar, če želimo dojeti pojma "materija" ali "telo" iz drugega zornega kota, vas Jaz zato najprej vprašam : Kaj beseda telo pravzaprav pomeni?

Glejte, zato da bi bili temeljiti in se nato pomikali navzgor korak za korakom po veliki stopničasti lestvici Mojega stvarstva in Mojega Bitja, moramo najprej dognati pojem besede in se ne smemo lahkomišelnostno ustaviti pri izgovorjavi besede "telo", ne da bi si bližje pogledali njen opis. Torej začnimo kot učenci, ki se učijo brati z abecedo.

Beseda »telo« pravzaprav označuje ločeno stvar z razsežnostmi, ki odgovarjajo širini, dolžini in globini, ter je zaključena, odklopljena in samostojna stvar sredi brezmejne neskončnosti.

Tako je telo nekaj, kar zavzema prostor in ima ovoj, in s tem je njegovo osebno bitje ločeno od celote univerzalnega Vse - Bitja.

Ne glede na vse to, telo lahko poseduje vse stopnje gostote in teže, je lahko neskončno prefinjeno, vam povsem nemerljivo, po drugi strani pa je lahko stisnjeno v najbolj trdno kamenino, kot je granit, imenovan »prvotna snov telesa zemlje«.

Vedno telo ostane telo, nekaj zase obstoječega, ter si lahko lasti mere ali dimenzije, ki so v eteričnem stanju brezmejno velike, vendar so v trdnem stanju izredno majhne; s težnjo privlačevanja in združevanja istovrstnih teles, lahko tvorijo kamenine, zemlje, svetove, sončne sisteme itn.

Potemtakem je telo kot beseda izraz za nekaj fizično obstoječega, nastalega iz Vse - Biti iztrganega, v samem sebi celotnega.

Telo je deljivo do neskončnosti, kjer vaše oči in instrumenti odpovedo. Vendar še vedno obstaja z svojimi merami v vseh treh smereh, čeprav ga vi več ne dojamete, tako kot ne dojamete mejne črte, kjer njegova deljivost preneha in ima Duhovno ujeto v njem, svoj začetek.

Brez teles ne bi obstajalo vidno stvarstvo!

Obstajajo telesa in snovi, ki so prozorna in breztežna, kakor svetloba in elektrika; vendar so takšna samo vašim očem, ne pa očem duhov. Kajti vašim očem je vse, kar prepušča žarke svetlobe, ne da bi jih odbijalo od površine, nevidno. Toda premislite, vi ne vidite niti predmetov, niti svetlobe, ki pada na njih, temveč jih vidite le zaradi žarkov svetlobe, ki jih predmeti odbijajo.

Ne morete videti žarka svetlobe, ki beži v neskončnost.

Kadar ima torej neko telo zelo majhno gostoto, za vaše oči ne obstaja. In če ne bi bilo kemije, ki vam razkriva več posameznih »elementov«, bi bili prepričani, da imate opravka samo z enim, vzemimo na primer zrak, v katerem živite, katerega vdihujete, katerega v pljučih kemično razstavite in iz njega črpate življenjsko snov, ter nato izdihnete, kar je porabljeno ali karbonizirano.

Vse te sestavine so za vaše oči neobstoječe, medtem ko jih vaše telo zaznava. Kajti, če bi »sol zraka« ali, kakor pravite, kisik, primanjkoval bi bil prisoten le ogljik, bi vaše življenje prenehalo in vsako živo bitje, ki bi ga vdihovalo, bi postalo žrtev smrti. Enako velja za tretji glavni element zraka, dušik.

Toda zrak vsebuje še veliko več drugih snovi, od katerih ima vsaka telo, vendar jih z vašimi čutili ne zaznavate.

To, kar je v zraku že bolj zgoščeno, se najde v etru še bolj prečiščeno ali prefinjeno in kolikor bližje kot je zemljam zrak, ki jih obdaja, toliko bolj grobe in zgoščene delce vsebuje. V vodi se zrak zgosti v tekočino in postane celo trd kot led, zgoščeni zrak brez toplote je torej postal kompaktno telo.

Začenši z vodo, se stopnje zgoščevanja nadaljujejo do najbolj trdnih in težkih kovin in kamenin, ki jih zemlja vsebuje.

Te stvari, izločene in ločene od Vse - Bitja in imenovane »telesa«, predstavljajo na urejeni lestvici celotno stvarstvo Mojih fiksiranih ali zgoščenih misli, ker sem Jaz, začenši s prvim breztežnim a vseeno snovnim atomom, izgradil celotno lestvico

stvari, eno bolj popolno od druge, tja gor vse do Mene od vseh sončnih sistemov in lupinastih obel do Mojih najvišjih nebes, kjer imajo celo najnežnejši ovoji Mojih stvaritvenih misli še vedno nekaj telesnega, vendar bi bili, merjeno z vašimi čutili, nekaj povsem duhovnega!

Obstoj tega celotnega fizičnega sveta je izveden na sledeč način: Kakor se podobni duhovi radi združujejo, tako se vse elementarne snovi ali telesa podobnega značaja ne morejo upreti veliki želji sile privlačevanja in se v skladu z Mojo stvaritveno mislijo v sebi v določeni meri združujejo skupaj, včasih prevzamejo določene oblike, ki sem si jih Jaz zamislil, in spet včasih se prikazujejo fizičnemu očesu v nepravilnih oblikah.

Tako je celoten svet teles, čeprav je drug od drugega ločen povezan po enaki vezi ljubezni ter viden in neviden nosilec Mojih misli, ali drugače povedano, iskra Mojega Duha, položena vanje je bolj ali manj v njih povezana.

To, kar sili ta telesa, da se privlačijo ali odbijajo v skladu z določenimi zakonitostmi, da privzamejo to ali ono obliko, je notranji impulz, ki so ga prejeli od Mene, in je pravzaprav duh ujet v materijo. Kajti »duh« (tukaj naravni duh) ali naravna sila, kot to imenujete, sta ena in ista stvar.

Duh je potrebna težnja vsakega telesa, da le-ta ohrani svojo obliko, ki jo je oblikoval po svoji inteligenci, tako dolgo dokler obstoj fizičnega ovoja ustreza njegovemu notranjemu duhu.

To je duh, ki, preko vse minljivosti, kot vaša naravna sila, zaprt v telo napravi le-to takšno, kakršno pravzaprav je.

Če telo doživi spremembo, naravni duh, ki je v njem prebival uide, ter se razdeli v duhovne delce ali pa se združi z drugimi podobnimi (naravnimi) duhovi, da bi izoblikoval višjega duha na lestvici Mojega stvarstva, in se skladno s svojo inteligenco odene z drugim telesom.

Predhodno povezana materija ali telo v tej spremembi delno za stopničko napreduje in delno nazaduje.

Duhovno v telesu vzpodbuja le - tega, da se spreminja, in duh, sledeč svojemu impulzu, izpolni spet drugo stvaritveno misel s tem, da vrača substanco prečiščene materije (duševno) tja, od koder je prišla, ali pa s tem, da jo združi z drugimi telesi, ki so na višjem nivoju ali stopnji, kot bivališče inteligentnih duhov, pripelje v Mojem velikem Vesolju bližje popolnosti.

Kaj pravzaprav je duh?

Poleg zgoraj povedanega razumemo pod to besedo nekaj nesnovnega.

Tudi pri določenih tekočinah, kot so zelo prečiščene in razpršene, se razvije eteričen fluid, bodisi na naraven ali kemičen način, ki ga ne moremo več zaznati s preprostimi čutili, samo včasih še z vohalnimi živci.

Vendar ni ta vrsta »duha« tista, ki vam ga Jaz želim pojasniti, kajti to je še vedno telo, čeprav rahle vrste.

Kar mislim pod pojmom »duh«, je izliv iz Mene, kal Moje Božanske moči, ki je, čeprav bi bil še tako omejen v svojem učinkovanju, le nekaj neuničljivega, nikoli se ne more izničiti.

Ti »naravni duhovi« držijo skupaj celotno stvarstvo in mu zagotavljajo njegov dejanski obstoj in večno trajanje, ker izvirajo iz mene in so zato večni, kakršen sem Jaz sam.

Duhovi vezani v materijo ali v telesa, so najnižji sloj stvarstva, njegovi temeljni stebri; brez njih ne bi obstajalo nobeno telo in svetloba sonca bi se izgubila v neskončnosti. Kajti njihovo ohranjanje teles in omogočanje, da le-ta izpostavijo svojo kompaktno površino svetlobi, in sicer v kakršnikoli obliki, povzroča z deloma vsrkano in deloma odbito svetlobo tisoče in tisoče čudes tako imenovane neme narave kot nasprotje oživiljeni, veliki duhovni.

Telo obstaja zaradi svojega notranjega duha; duh kot iskra iz Mojega Jaza se izraža potem na višjih stopnjah živega organizma kot višja potencia manjšega ali večjega samozavedanja, namreč kot »duša«.

Duh oživlja telo in mu daje veliko življenjsko načelo, začeni pri najnižjem ujetem duhu, po sposobnosti, da se postopoma dviga višje in se s pomočjo oživljajoče duše v višje razvitih telesih vedno bolj in bolj zaveda svojega obstoja in da lahko deli radost življenja tudi z drugimi bitji.

Tretja stopnja na lestvici stvarstva so z dušo opremljena bitja, kjer si je duh, že bolj osvobojen, zgradil naslednje inteligentno prebivališče v materiji, ki služi kot telo, s pomočjo katerega se lahko bolje izrazi in ga tudi bolj uporablja po svojem okusu.

To življenje duše prične pri najnižjih živalih, od katerih poseduje večina, poleg genialno urejenega telesa v skladu z njihovo individualnostjo, prednost uživanja svobode gibanja.

Tukaj se telo že pojavlja kot služabnik in ne kot gospodar, kakor je to bilo v mineralnem telesu.

Duša ga uporablja za svojo ohranitev in za svoje življenjske potrebe, seveda jo še vedno vodi duh kot »instinkt« in povodec narave, s katerim duh priganja dušo, da dela sedaj to ali ono.

Prosto gibanje vedno povzroča višjo stopnjo inteligence; kajti, če Jaz dovolim duši, da bolj svobodno premika svoje telo jo moram seveda opremiti z impulzom ali s spodbudo, kako, kdaj in s kakšnim namenom naj ga premika.

Na tej lestvici prosto premikajočih telesnih bitij je sedaj gibanje kvišku, prizadevanje doseči tisto stopnjo, kjer duh ponudi stroju ali telesu najbolj vzvišeno darilo, ki ga

lahko Stvarnik podari, namreč največjo možno duhovno inteligenco. In končno duša zavedajoč se svojega mesta v stvarstvu, prepozna svoj izvor, povzdigne drobceno duhovno Božjo iskro, ki je bila vložena v zadnji atom, v sebe zavedajočo potenco in sedaj s pogledom navzgor šele dojemati svoj izvor in izhajanje iz Najvišjega.

Ta zaključni kamen celotnega sveta teles, duhov in duš je človek, ki sem ga ustvaril po Svoji podobi in ga postavil kot izvleček vsega ostalega med dva svetova, fizičnega in duhovnega, s težnjo, da s pomočjo duše poduhovi svoj fizični svet, da odpre svojemu duhu opremljenemu z vsemi Božjimi lastnostmi, vrata k Najvišjemu. In tako lahko duša, pod vplivom duha, nekoč postane duh, in telo, namesto da je njen materialni ovoj kot dotlej, postane njen duhovni ovoj, ki bo potem duhovno predstavljal spet vse, kar je telo posedovalo fizično, ter tako poduhovljeno postal fizično prenosno sredstvo kot najfinejša snov najveličastnejšega oblačila najplemenitejšemu človekovemu duhu!

Tukaj imate, Moji ljubi otroci, veliko lestvico Mojega stvarstva, ki se začne s prvim nastajajočim atomom in najmanjšim enoceličarjem in se konča z Mojo zadnjo stvaritvijo, s človekom, kjer se enak proces začne duhovno, do Mojih zadnjih nebes, kjer najčistejši duhovi z najfinejšimi svetlobnimi telesi uporabijo, kolikor lahko, vašo fizično snov iz prostora stvarstva, očiščeno do najvišje možne stopnje, kot zunanji ovoj svojih Božjih duš, na enak način, kakor vi uporabljate vaše telo, ki pa je sestavljeno iz gostejše snovi.

Pot do tja je dolga, vendar ne nemogoča.

Prizadevajte si, Moji otroci, da postanete to, za kar sem vas namenil na tej lestvici, to je da se dvignete do meja fizično - materialnega, k prvemu začetku duhovnega sveta, kjer se bodo vrata k svetlobi in spoznanju odprla sama od sebe in kjer boste pred seboj videli brezmejni duhovni svet in za seboj nikoli končan fizični svet ali »svet« čutil in sredi vsega tega - Njega, ki je vse ustvaril in Mu je edino v veselje, ko se Njegova ustvarjena bitja Njega, ki ga imenujejo »Gospod« in »Bog«, - naučijo sedaj klicati »OČE«.

Nekoč, ko boste vse to doželi z enim pogledom, On ni več daleč od vas, On, ki vam bo dokazal, navkljub vašemu preteklemu trpljenju, potrpljenju in bitkam, da brez teh zemeljskih stisk ne bi bili tu, kjer resnično uživate, to se pravi najgloblji pojem telesnega, duševnega in duhovnega sveta, Očetovo ljubezen, kakršno vam da občutiti lahko edino On, ki vam znova s temi tremi besedami želi dati majhen dokaz tega, kako si želi, da bi vi, sledeč Njegovim naukom, opustili vse fizično-posvetno in stremeli edino po Njegovih nebeških radostih! Amen.

[Gottfried Mayerhoffer](#)